

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ĐAKOVU
Trg dr. Franje Tuđmana 2
31400 Đakovo

Poslovni broj: P-399/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Đakovu, po sucu Petru Grguru, u pravnoj stvari tužiteljice Katice Jukić, OIB: 59986350462, iz Vrbice, Đurđanačka 78, zastupana po punomoćnici Sanji Hajnal, odvjetnici u Osijeku, protiv tuženika Hrvatske poštanske banke d.d., OIB: 87939104217, iz Zagreba, Jurišićeva ulica 4, zastupana po punomoćnici Andreji Šeša, odvjetnici u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 17. rujna 2026., u nazočnosti zamjenika punomoćnice tužiteljice, te uz javnu objavu presude, 17. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 2. točka 2.1. Ugovora o kreditu broj: 771853, sklopljenog 16. svibnja 2006., koji je potvrđen po javnom bilježniku Mirodaru Kovaču iz Vinkovaca, pod brojem: OU-716/2006, dana 17. svibnja 2006., koji glasi: "u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama kreditora."

II. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 2. točka 2.4. Ugovora o kreditu broj: 771853, sklopljenog 16. svibnja 2006., koji je potvrđen po javnom bilježniku Mirodaru Kovaču iz Vinkovaca, pod brojem: OU-716/2006, dana 17. svibnja 2006. godine, koji glasi: "po stopi utvrđenoj Odlukom o kamatama i naknadama Kreditora."

III. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d., OIB 87939104217, tužiteljici Katici Jukić, OIB 59986350462, na ime razlike preplaćenih iznosa kamata isplati iznos od 697,91 eura (šesto devedeset sedam eura i devedeset jedan cent) uvećano za zakonske zatezne kamate, koje teku od svakog pojedinog preplaćenog iznosa pa do isplate, a koje teku po stopi iz članka 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate ("Narodne novine", broj: 72/02. i 153/04.) koja je iznosila 15% godišnje do 31. prosinca 2007., od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne kamatne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita

odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena te od 30. prosinca 2023. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koje teku:

- Na iznos od 23,63 € Od 01.07.2006. pa do isplate
- Na iznos od 9,23 € Od 01.04.2008. pa do isplate
- Na iznos od 10,63 € Od 01.05.2008. pa do isplate
- Na iznos od 8,66 € Od 01.06.2008. pa do isplate
- Na iznos od 6,95 € Od 01.07.2008. pa do isplate
- Na iznos od 8,38 € Od 01.08.2008. pa do isplate
- Na iznos od 8,30 € Od 01.09.2008. pa do isplate
- Na iznos od 8,31 € Od 01.10.2008. pa do isplate
- Na iznos od 12,44 € Od 01.11.2008. pa do isplate
- Na iznos od 5,02 € Od 01.12.2008. pa do isplate
- Na iznos od 15,69 € Od 01.01.2009. pa do isplate
- Na iznos od 13,73 € Od 01.02.2009. pa do isplate
- Na iznos od 13,59 € Od 01.03.2009. pa do isplate
- Na iznos od 11,45 € Od 01.04.2009. pa do isplate
- Na iznos od 14,79 € Od 01.05.2009. pa do isplate
- Na iznos od 10,91 € Od 01.06.2009. pa do isplate
- Na iznos od 12,23 € Od 01.07.2009. pa do isplate
- Na iznos od 12,09 € Od 01.08.2009. pa do isplate
- Na iznos od 12,02 € Od 01.09.2009. pa do isplate
- Na iznos od 16,70 € Od 01.10.2009. pa do isplate
- Na iznos od 18,01 € Od 01.11.2009. pa do isplate
- Na iznos od 14,56 € Od 01.12.2009. pa do isplate
- Na iznos od 17,82 € Od 01.01.2010. pa do isplate
- Na iznos od 14,39 € Od 01.02.2010. pa do isplate
- Na iznos od 15,68 € Od 01.03.2010. pa do isplate
- Na iznos od 15,71 € Od 01.04.2010. pa do isplate
- Na iznos od 18,45 € Od 01.05.2010. pa do isplate
- Na iznos od 12,03 € Od 01.06.2010. pa do isplate
- Na iznos od 15,71 € Od 01.07.2010. pa do isplate
- Na iznos od 16,70 € Od 01.08.2010. pa do isplate
- Na iznos od 13,95 € Od 01.09.2010. pa do isplate
- Na iznos od 14,77 € Od 01.10.2010. pa do isplate
- Na iznos od 15,54 € Od 01.11.2010. pa do isplate
- Na iznos od 13,09 € Od 01.12.2010. pa do isplate
- Na iznos od 17,65 € Od 01.01.2011. pa do isplate

- Na iznos od 11,09 € Od 01.02.2011. pa do isplate
- Na iznos od 13,53 € Od 01.03.2011. pa do isplate
- Na iznos od 12,87 € Od 01.04.2011. pa do isplate
- Na iznos od 13,79 € Od 01.05.2011. pa do isplate
- Na iznos od 11,57 € Od 01.06.2011. pa do isplate
- Na iznos od 12,51 € Od 01.07.2011. pa do isplate
- Na iznos od 12,83 € Od 01.08.2011. pa do isplate
- Na iznos od 12,06 € Od 01.09.2011. pa do isplate
- Na iznos od 11,16 € Od 01.10.2011. pa do isplate
- Na iznos od 11,74 € Od 01.11.2011. pa do isplate
- Na iznos od 9,14 € Od 01.12.2011. pa do isplate
- Na iznos od 10,76 € Od 01.01.2012. pa do isplate
- Na iznos od 8,50 € Od 01.02.2012. pa do isplate
- Na iznos od 8,92 € Od 01.03.2012. pa do isplate
- Na iznos od 9,15 € Od 01.04.2012. pa do isplate
- Na iznos od 7,84 € Od 01.05.2012. pa do isplate
- Na iznos od 6,63 € Od 01.06.2012. pa do isplate
- Na iznos od 7,45 € Od 01.07.2012. pa do isplate
- Na iznos od 5,64 € Od 01.08.2012. pa do isplate
- Na iznos od 5,68 € Od 01.09.2012. pa do isplate
- Na iznos od 5,08 € Od 01.10.2012. pa do isplate
- Na iznos od 5,05 € Od 01.11.2012. pa do isplate
- Na iznos od 3,67 € Od 01.12.2012. pa do isplate
- Na iznos od 3,84 € Od 01.01.2013. pa do isplate
- Na iznos od 2,60 € Od 01.02.2013. pa do isplate
- Na iznos od 2,35 € Od 01.03.2013. pa do isplate
- Na iznos od 1,94 € Od 01.04.2013. pa do isplate
- Na iznos od 1,18 € Od 01.05.2013. pa do isplate
- Na iznos od 0,53 € Od 01.06.2013. pa do isplate, sve to u roku od 15 (petnaest)

dana.

IV. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 1. Ugovora o kreditu broj: 771853, sklopljenog 16. svibnja 2006., koji je potvrđen po javnom bilježniku Mirodaru Kovaču iz Vinkovaca, pod brojem: OU-716/2006, dana 17. 05. 2006., koji glasi: "u iznosu od 22.671,00 CHF (dvadeset dvije tisuće šesto sedamdeset jedan) u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan isplate."

V. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 8. Ugovora o kreditu broj: 771853, sklopljenog 16. svibnja 2006., koji je potvrđen po javnom bilježniku Mirodaru Kovaču iz Vinkovaca, pod brojem: OU-716/2006, dana 17. svibnja 2006., koji glasi: "u iznosu od 321,50 CHF (tristo dvadeset jedan i 50/100 CHF) u protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan dospijea."

VI. Utvrđuje se ništetnim dio odredbe sadržan u članku 11. točka 11.4. Ugovora o kreditu broj: 771853, sklopljenog 16. svibnja 2006., koji je potvrđen po javnom bilježniku Mirodaru Kovaču iz Vinkovaca, pod brojem: OU-716/2006, dana 17. svibnja 2006., koji glasi: "Ugovorne strane su suglasne da se na sve što nije regulirano odredbama ovog Ugovora, primjenjuje Odluka o kamatama i naknadama Kreditora, Opći uvjeti poslovanja Kreditora i ostali važeći akti Kreditora".

VII. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d., OIB 87939104217, tužiteljici Katici Jukić, OIB 59986350462, zbog ništetnih ugovornih odredbi kojima je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, isplati iznos od 2.342,08 eura (dvije tisuće tristo četrdeset dva eura i osam centi), uvećano za zakonske zatezne kamate, koje teku od svakog pojedinog preplaćenog iznosa pa do isplate, a koje teku od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne kamatne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 (tri) postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena te od 30. prosinca 2023. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koje teku:

- Na iznos od 1,70 Od 01.11.2008. pa do isplate
- Na iznos od 2,65 Od 01.01.2009. pa do isplate
- Na iznos od 6,51 Od 01.02.2009. pa do isplate
- Na iznos od 7,61 Od 01.03.2009. pa do isplate
- Na iznos od 7,48 Od 01.04.2009. pa do isplate
- Na iznos od 3,80 Od 01.05.2009. pa do isplate
- Na iznos od 4,11 Od 01.06.2009. pa do isplate
- Na iznos od 0,89 Od 01.08.2009. pa do isplate
- Na iznos od 3,29 Od 01.09.2009. pa do isplate
- Na iznos od 0,05 Od 01.10.2009. pa do isplate
- Na iznos od 3,89 Od 01.12.2009. pa do isplate
- Na iznos od 3,47 Od 01.01.2010. pa do isplate
- Na iznos od 9,91 Od 01.02.2010. pa do isplate
- Na iznos od 7,83 Od 01.03.2010. pa do isplate
- Na iznos od 12,86 Od 01.04.2010. pa do isplate
- Na iznos od 8,81 Od 01.05.2010. pa do isplate
- Na iznos od 17,78 Od 01.06.2010. pa do isplate
- Na iznos od 28,41 Od 01.07.2010. pa do isplate
- Na iznos od 24,17 Od 01.08.2010. pa do isplate
- Na iznos od 39,13 Od 01.09.2010. pa do isplate
- Na iznos od 31,88 Od 01.10.2010. pa do isplate
- Na iznos od 26,25 Od 01.11.2010. pa do isplate
- Na iznos od 43,45 Od 01.12.2010. pa do isplate
- Na iznos od 48,01 Od 01.01.2011. pa do isplate
- Na iznos od 47,96 Od 01.02.2011. pa do isplate
- Na iznos od 46,48 Od 01.03.2011. pa do isplate

- Na iznos od 42,39 Od 01.04.2011. pa do isplate
- Na iznos od 42,95 Od 01.05.2011. pa do isplate
- Na iznos od 61,30 Od 01.06.2011. pa do isplate
- Na iznos od 62,63 Od 01.07.2011. pa do isplate
- Na iznos od 80,19 Od 01.08.2011. pa do isplate
- Na iznos od 74,47 Od 01.09.2011. pa do isplate
- Na iznos od 65,26 Od 01.10.2011. pa do isplate
- Na iznos od 64,42 Od 01.11.2011. pa do isplate
- Na iznos od 65,91 Od 01.12.2011. pa do isplate
- Na iznos od 67,96 Od 01.01.2012. pa do isplate
- Na iznos od 74,27 Od 01.02.2012. pa do isplate
- Na iznos od 73,97 Od 01.03.2012. pa do isplate
- Na iznos od 71,19 Od 01.04.2012. pa do isplate
- Na iznos od 73,53 Od 01.05.2012. pa do isplate
- Na iznos od 76,26 Od 01.06.2012. pa do isplate
- Na iznos od 73,81 Od 01.07.2012. pa do isplate
- Na iznos od 75,76 Od 01.08.2012. pa do isplate
- Na iznos od 74,21 Od 01.09.2012. pa do isplate
- Na iznos od 72,02 Od 01.10.2012. pa do isplate
- Na iznos od 75,45 Od 01.11.2012. pa do isplate
- Na iznos od 78,07 Od 01.12.2012. pa do isplate
- Na iznos od 77,41 Od 01.01.2013. pa do isplate
- Na iznos od 73,68 Od 01.02.2013. pa do isplate
- Na iznos od 77,37 Od 01.03.2013. pa do isplate
- Na iznos od 78,57 Od 01.04.2013. pa do isplate
- Na iznos od 77,78 Od 01.05.2013. pa do isplate
- Na iznos od 72,87 Od 01.06.2013. pa do isplate, sve u roku od 15 (petnaest)

dana.

VIII. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d., OIB 87939104217, tužiteljici Katici Jukić, OIB: OIB 59986350462, naknaditi parnične troškove u iznosu od 2.401,32 eura (dvije tisuće četiristo jedan euro i trideset dva centa) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 17. rujna 2026. pa do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 (tri) postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 12. srpnja 2021. navodi da je sa Volksbank d.d., a koja je pripojena društvu Sberbank d. d. 16. svibnja 2006., sklopila Ugovor o kreditu broj: 771853, kojim se Ugovorom isti, kao kreditor obvezao staviti tužiteljici na raspolaganje iznos od 22.671,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za devize važećem na dan isplate, s rokom otplate na 84 mjeseca, a koji kredit je otplaćen u cijelosti.

1.1. Tužiteljica se sukladno članku 8. predmetnog ugovora, obvezala tuženiku iznos kredita platiti u jednakim mjesečnim anuitetima, u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke za devize važećem na dan dospijeca anuiteta, uz redovnu kamatnu stopu koja je člankom 2. točka 2.1. i točka 2.4 predmetnog Ugovora, određena kao promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama kreditora.

1.2. Navodi da je tuženik tijekom otplate kredita u više navrata mijenjao ugovorenu kamatnu stopu, umjesto prvotno ugovorene od 5,10 % godišnje, uslijed čega je došlo do razlike u kamatama sadržanim u mjesečnim anuitetima, koje je tužiteljica otplatila, za razliku od onih sadržanih u početnom planu kredita, zbog čega je navedeni dio odredbe u članku 2. točka 2.1. i 2.4. predmetnog Ugovora, koji se odnosi na način promjenjivosti kamatne stope, ništetan. Uslijed navedenih promjena tuženik je, primjenom ništete odredbe o promjeni kamatne stope, temeljem razlike u kamati po svakom mjesečnom anuitetu, neosnovano stekao ukupni iznos od 5.008,60 kuna. Obrazlaže da je navedeni iznos dobiven usporedbom početno ugovorene kamatne stope od 5,10 % i svake nepošteno promijenjene kamatne stope, a tužitelj je iznose koji predstavljaju razliku u kamati iskazao u financijskom izračunu, sastavljenom iz dokumentacije tuženika.

1.3. Navodi da je kamata mijenjana jednostranom, odlukom tuženika, a o čemu isti nije tražio suglasnost tužiteljice, zbog čega je kamata postala promjenljiv element na koji tužiteljica nije mogla utjecati te je omogućeno tuženiku kao drugoj, jačoj ugovornoj strani da ugovornu promjenjivu kamatnu stopu određuje svojim jednostranim odlukama, a da se pritom ne ostavlja mogućnost tužiteljici kao drugoj i slabijoj ugovornoj strani, potrošaču, da utječe te u sporazumu s tuženikom utvrđuje uvjete, način i kriterije promjene promjenjive kamatne stope za cijelo vrijeme trajanja ugovora o kreditu.

1.4. Ukazuje da se tuženik, kao financijska institucija, koja bi trebala uvažavati interese potrošača, nije ponijela kao savjesni gospodarstvenik, nego je ugovaranjem predmetne odredbe i podizanjem kamatne stope stavila tužiteljicu u neravnopravan položaj što je protivno članku 3. Zakona o obveznim odnosima, iz čega se da zaključiti kako je ugovorena odredba suprotna načelu savjesnosti i poštenja, a koje je jedno od temeljnih načela obveznog prava, sadržano u odredbi članka 4. Zakona o obveznim odnosima kao i odredbe čl. 96. i 97. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača, a kojom odredbom je propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u odnosima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, s tim da se smatra da se o pojedinačnoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca kakav je bio i ugovor tužiteljice.

1.5. Nadalje, pravni prednik tuženika ne samo da je u Ugovoru o kreditu unio nepoštene, a posljedično tome i ništete ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, nego je u članku 4. i 8. ugradio i valutnu klauzulu kojom je glavnicu i redovnu kamatnu stopu, vezao za tečaj CHF u odnosu na hrvatsku kunu, a čijim je nekontroliranim rastom tužiteljica oštećena za razliku tečaja između početnog mjesečnog anuiteta koji je iznosio na dan sklapanja ugovora i anuiteta koliko su

naknadno iznosili na dan plaćanja. Tužiteljici također nisu bili prezentirani mogući rizici nekontroliranog rasta tečaja švicarskog franka, kao i uvećanja mjesečnog anuiteta uslijed rasta tečaja. Dapače, tužiteljici je ponuđen kredit vezan uz valutnu klauzulu CHF, kao najpovoljniji kredit, s najnižom kamatnom stopom.

1.6. Uslijed navedenih promjena tuženik je temeljem nišetne odredbe o valutnoj klauzuli, po svakom mjesečnom anuitetu, neosnovano stekao ukupni iznos od 17.468,37 kuna.

1.7. Obzirom na sve do sada izneseno, kao i na pravna utvrđenja presuda proizašlih iz kolektivnog spora za zaštitu potrošača, a koja pretpostavljaju nišetnost ugovornih odredbi o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi, te valutnoj klauzuli vezanoj za CHF, tužiteljica drži početni anuitet mjerodavnim, odnosno kao jedinu valjanu kamatnu stopu smatra početno ugovorenu kamatnu stopu od 5,10 % godišnje, te ugovoreni tečaj važeći na dan realizacije kredita. Stoga je tuženik dužan vratiti tužiteljici sve što je stekao temeljem takvih nišetnih odredbi s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od dana kada je plaćanje izvršeno. Zaključno, predlaže da sud usvoji tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu prvotno istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti. S tim u vezi valja ukazati kako je pravomoćnim rješenjem ovoga suda od 9. prosinca 2025., poslovni broj: P-399/2025-2, odbijen kao neosnovan tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti.

2.1. Nadalje ističe da utvrđenja iz parnice "Petrošač" nisu primjenjiva na ugovorni odnos koji je predmet Tužbe. Tužiteljica nije niti pokušala dokazati da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotno načelu savjesnosti i poštenja dovele do neravnoteže među strankama.

2.2. Tuženik ističe i prigovor zastare. Ako bi se ovaj postupak kvalificirao kao postupak radi povrata mjesečnih anuiteta, obrazlaže da bi bio primjenjiv zastarni rok iz odredbe članka 226. ZOO-a koji propisuje da tražbine povremenih davanja zastarijevaju za 3 godine od dospelosti svakog pojedinog davanja. Ako bi se zbog utvrđenja nišetnosti utvrdilo da se pak radi o stjecanju bez osnove, zastarni rok je 5 godina od dana sklapanja ništavog pravnog posla.

2.3. U u osvrtnu na navode tužiteljice o vezanosti suda utvrđenjima iz Parnice Petrošač, čime se traži primjenjivanje odredbe članka 502.c ZPP-a, tuženik smatra neophodnim istaknuti apsolutnu neosnovanost takvih tužiteljevih navoda kojima praktično poziva sud na nedopuštenu retroaktivnu primjenu propisa koji nije bio na snazi u vrijeme nastanka ugovornog odnosa koji je predmetom rubriciranog postupka. Naime, odredba navedenog članka stupila je na snagu znatno kasnije od sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu. Tim više, čak i kada bi (tada nevažeća) odredba spomenutog članka mogla biti primjenjive u ovom postupku (a ne može!) pozivanje na iste bilo bi moguće isključivo u odnosu na pravna, a ne i na činjenična utvrđenja.

2.4. Navodi da je tužbeni zahtjev postavljen na isplatu, a utemeljen na tvrdnji o nišetnosti odredbi Ugovora o kreditu kojima je ugovorena valutna klauzula i promjenjivost kamatne stope. Osnovanost svojeg zahtjeva tužitelj opravdava utvrđenjima iz Parnice Petrošač, a svoje tvrdnje nije potkrijepio niti jednim dokazom.

Prilikom iznošenja tvrdnji o ništetnosti spornih odredbi Ugovora o kreditu tužitelj se uzgredno pozvao na odredbe materijalnog prava čiju primjenjivost na konkretan spor nije obrazložio, a kamoli dokazao, pri čemu tuženik smatra kako to nije niti mogao učiniti s obzirom na tužiteljevo evidentno zanemarivanje relevantnih činjeničnih okolnosti ovog ugovornog odnosa na koje se pravo ima primijeniti.

2.5. Smatra da je pogrešno stajalište tužitelja o ništetnosti pojedinih odredaba Ugovora o kreditu. Materijalno pravo koje je bilo na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu, kao i materijalno pravo koje je do danas ostalo na snazi u Republici Hrvatskoj, izrijekom predviđa mogućnost ugovaranja promjenjive kamatne stope u ugovorima o potrošačkom kreditiranju. Odredba o promjenjivosti kamatne stope iz Ugovora je jasna, uočljiva i lako razumljiva. Da je odredba jasna i uočljiva nije i ne može biti dvojbeno, budući da je ista sastavni dio ugovora i u njemu je izričito navedena. Promjenjivost kamatne stope je uvriježena u pozitivnim propisima i u praksi u Republici Hrvatskoj, pa eventualno nepoznavanje prava nikoga ne ispričava. S druge strane, da je odredba tužiteljici bila razumljiva u prvom redu proizlazi iz uvida u formu samog Ugovora. Uostalom, i sama tužiteljica je dala svoj pristanak, izjavom iz članka 11.4. u kojoj stoji da: „Ugovorne strane su suglasne da se na sve što nije regulirano odredbama ovog Ugovora, primjenjuje Odluka o kamatama i naknadama kreditora, Opći uvjeti poslovanja Kreditora i ostali važeći akti Kreditora,....“

2.6. Nadalje, tuženik navodi da ugovorna odredba o valutnoj klauzuli ne uzrokuje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (članak 81. ZZP) Čak i pod pretpostavkom da sud utvrdi da jedan od uvjeta iz članka 84. ZZP-a nije ispunjen u konkretnom slučaju, te je osporavana odredba podložna ocjeni poštenosti iz članka 81. ZZP, tužitelj nije dokazao da je u konkretnom ugovornom odnosu tuženik postupao protivno načelu savjesnosti i poštenja, odnosno da je nastala značajna neravnoteža u pravima na štetu tužitelja. Zaključno, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

3. Radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je detaljno pročitao cjelokupan spis i materijalnu dokumentaciju u spisu i to: presudu Suda u spojenim predmetima C-240/98 i C-244/98 od 27. lipnja 2000. (list 11-19 spisa), ostalu sudsku praksu priloženu uz tužbu (list 20-32 spisa), Ugovor o kreditu broj: 771853 (list 34-41 spisa), informativni otplatni plan po kreditu (list 42-44 spisa), prometnu karticu po kreditu broj: 771853 (list 45-58 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra (list 59-99 spisa), izvadak iz sudskog registra i povijesni izvadak iz sudskog registra (list 129-192 spisa), nalaz i mišljenje vještakinje Lidije Balog od 20. lipnja 2026. (list 265-280 spisa) te saslušao tužiteljicu.

4. Imajući na umu odredbu članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25. – dalje: ZPP), a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan, a kako je to navedeno u izreci ove presude.

5. Čitanjem Ugovora o kreditu broj: 771853 (list 34-41 spisa) utvrđeno je kako je isti sklopljen između tužiteljice kao kreditora te tuženika kao korisnika kredita 16. svibnja 2006., a da je namjena kredita bila kupnja vozila – pokretnine s iznosom kredita od 22.671,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a za devize važećem na dan isplate te ugovorenim rokom otplate od 84 mjeseca. U članku 2.1. Ugovora o kreditu ugovorena je redovna kamata 5,10% godišnja, promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatama i naknadama Kreditora. Člankom 2.4. Ugovora o kreditu, ugovoreno je da je redovna kamata po dospijeću promjenjiva, po stopi utvrđenoj Odlukom o kamatama i naknadama Kreditora. Obračunava se i naplaćuje na sva dospjela, a nenaplaćena potraživanja od prvog dana dospijeća do dana naplate. Nadalje, u članku 1. predmetnog Ugovora o kreditu, ugovoreno je da kreditor odobrava i stavlja korisniku kredita na raspolaganje kredit u iznosu od 22.671,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan isplate. U članku 8. Ugovora o kreditu ugovoreno je da korisnik kredita otplaćuje kredit u jednakim mjesečnim anuitetima u iznosu 321,50 CHF u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za devize važećem na dan dospijeća, dok je u članku 11.4., između ostalog, ugovoreno da su stranke suglasne da se na sve što nije regulirano odredbama Ugovora o kreditu, primjenjuje Odluka o kamatama i naknadama kreditora, Opći uvjeti poslovanja kreditora i ostali važeći akti kreditora te odgovarajuće zakonske odredbe.

6. Na ročištu održanom 24. ožujka 2026. tužiteljica je iskazala da je Ugovor o kreditu sklopila 2006. i to radi kupovine osobnog automobila u osobne svrhe. Ističe da u to vrijeme nije bila u svojstvu trgovca odnosno vlasnica kakvog trgovačkog društva ili nositeljica obrta. Prilikom potpisivanja predmetnog Ugovora o kreditu tužiteljica navodi da joj je isti predložen unaprijed sastavljen, a ponuđen joj je u valuti CHF obzirom na to da joj je od strane tuženika Ugovor u istoj valuti prezentiran kao najpovoljniji. Nije bila u mogućnosti pregovarati o niti jednoj odredbi Ugovora o kreditu, a Ugovor o kreditu predložen joj je na potpis po sistemu "uzmi ili ostavi". Nitko ju od djelatnika tuženika nije upozorio na rizike sklapanja Ugovora o kreditu kakvog je realizirala, a prilikom potpisivanja Ugovora nije znala što znači valutna klauzula niti promjenjiva kamatna stopa. Kredit je otplaćen u cijelosti, uplate je vršila tužiteljica, a ponekad i njen šogor Ivica Novak, kojemu je davala novce za uplatu rata.

7. Valja uzgredno ukazati kako je pravomoćnim rješenjem ovoga suda od 9. rujna 2025., poslovni broj: P-256/2021-10, pod točkom I. izreke utvrđen prekid postupka u ovoj pravnoj stvari. Točkom II. izreke pozvan je pravni sljednik tuženika Hrvatska poštanska banka d.d. na preuzimanje ovog postupka, dok je točkom III. izreke postupak nastavljen s Hrvatskom poštanskom bankom d.d., kao tuženikom.

8. Sud prihvaća iskaz tužiteljice, jer ga ocjenjuje istinitim, uvjerljivim i logičnim. Iz iskaza proizlazi da je tužiteljica realizirala kredit radi kupovine osobnog automobila, u osobne svrhe, dakle za vlastite potrebe. Isto tako, utvrđeno je kako nje nije bila u mogućnosti pregovarati o niti jednoj odredbi Ugovora o kreditu, a Ugovor o kreditu predložen joj je na potpis po sistemu "uzmi ili ostavi" te joj je Ugovor o kreditu u valuti CHF prezentiran kao najpovoljniji.

9. Člankom 81. stavkom 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj: 96/03. – dalje: ZZZP) propisano je da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu

potrošača. Stavkom 2. propisano je da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Prema stavku 3. istog članka, činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca. Na temelju stavka 4. istog članka, ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

10. Dakle, na tuženiku je teret dokazivanja da je s tužiteljicom pojedinačno pregovarao o odredbama Ugovora o kreditu, a sve sukladno članku 81. stavak 4. ZZP-a.

11. Tuženik nije predložio niti jedan dokaz na okolnost da je s tužiteljicom pojedinačno pregovarao, već iz iskaza tužiteljice proizlazi da joj ništa nije rečeno o rizičnosti valute CHF. Štoviše, Ugovor o kreditu predöčen joj je na potpis po sistemu "uzmi ili ostavi".

12. Slijedom navedenoga, ovaj sud zaključuje da se o odredbama akata davatelja kredita koji reguliraju materiju davanja kredita i koji su sadržani u samom ugovoru, po prirodi stvari i ne može pojedinačno pregovarati, a što znači da se nije moglo niti pojedinačno pregovarati o spornim odredbama Ugovora.

13. U okviru te ocjene, potrebno je, u skladu s člankom 81. stavkom 1. ZZP-a, ispitati moguće nepoštovanje načela savjesnosti i poštenja i postojanje eventualne značajne neravnoteže na štetu potrošača. Prilikom ocjene je li sporna ugovorna odredba poštena, sud je uz primjenu članka 83. ZZP-a uzeo u obzir narav usluge na koju se ugovor odnosi (predmet ugovora) u vrijeme kad je ugovor sklopljen, sve popratne okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora i sve ostale odredbe tog ugovora.

14. Nadalje valja ukazati da kada je riječ o pitanju je li poštovano načelo savjesnosti i poštenja iz članka 81. stavak 1. ZZP-a, odlučno je ocijeniti bi li tuženik, pod uvjetom da je na pošten i pravedan način poslovao s tužiteljem, mogao razumno očekivati da bi tužitelj prihvatio takvu ugovornu odredbu da se o njoj pojedinačno pregovaralo.

15. Direktivom 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. određeno je da zaštita potrošača od nepoštenih ugovornih odredbi ukazuje na podređen položaj potrošača jer nemaju mogućnost pregovaranja o općim uvjetima poslovanja banke. Prema presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu broj C-26/13 navodi se da članak 4. stavak 2. Direktive 93/13 (koji iz testa poštenosti isključuje odredbe koje definiraju glavni predmet ugovora i adekvatnost cijene, pod uvjetom da su izražene jasnim i razumljivim jezikom) treba tumačiti na način da ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva.

16. Imajući na umu da je prosječnom potrošaču u Republici Hrvatskoj pojam valutne klauzule poznat, jer je u Republici Hrvatskoj valutna klauzula dopuštena i često

se koristi, za zaključiti da je prosječnom potrošaču iz tih odredaba bilo i jasno pa prema tome i razumljivo da iznos glavnice ovisi o tečaju švicarskog franka prema kuni.

16.1. Međutim, prema tumačenju članka 4. stavka 2. Direktive 93/13/EEZ od strane Suda Europske unije (u presudi Europskog suda pravde od 30. travnja 2014. u predmetu poslovni broj C-26/13), propuštanje davanja odgovarajućih informacija potrošačima u predugovornoj fazi čini ugovorne odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo nerazumljivima pa one podliježu testu poštenosti, u ovom postupku potrebno je utvrditi i činjenicu je li tuženik predočio tužitelju informacije koje sadrže točne, nedvosmislene, jasne i razumljive kriterije, na temelju kojih bi prosječni potrošač, koji ne raspolaže stručnim znanjima i kojem je institut valutne klauzule poznat samo načelno, mogao razumjeti i predvidjeti ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima.

16.2. Prosječni potrošač u Republici Hrvatskoj u vrijeme kad su sklapani ugovori koji sadrže odredbe koje su predmet ovog spora nije znao da je uz valutnu klauzulu u švicarskim francima vezan rizik „valute utočišta“ koji ne postoji kod valutne klauzule u eurima, pa tako nije znao niti da je, jer je to bitno za donošenje informirane odluke o sklapanju ugovora koji sadrži sporne odredbe, trebao biti o tome obaviješten. Zbog toga prosječnom potrošaču odredba kojom se rata kredita veže za valutu švicarski franak, iako mu je pojam valutne klauzule u osnovi jasan, nije razumljiva. U odnosu na kamatnu stopu tužiteljica nije imala nikakve relevantne informacije obzirom da je u članku 2.1. i 2.4. Ugovora o kreditu jasno određeno da se i ti elementi mogu jednostrano promijeniti odlukom tuženika na što tužiteljica nema nikakvog utjecaja.

17. Budući da navedene odredbe prosječnom potrošaču nisu razumljive, imajući u vidu i da se o njima nije pojedinačno pregovaralo, ima mjesta ispitivanju njihove (ne) poštenosti, u smislu utvrđenja je li eventualni propust obavještavanja bio počinjen u dobroj vjeri ili suprotno načelu savjesnosti i poštenja te je li sklapanjem ugovora čiji su sastavni dio odredbe o valutnoj klauzuli u CHF i promjenjivoj kamatnoj stopi stvorena značajna neravnoteža između ugovornih strana na štetu potrošača.

18. Sustav zaštite potrošača uspostavljen Direktivom 93/13 temelji se na ideji da se potrošač, zbog činjenice da nije utjecao na sadržaj budućeg ugovora, nalazi u slabijem položaju u odnosu na trgovca, kako u pogledu pregovaračke snage, tako i u pogledu razine obaviještenosti i položaja koji vodi do pristanka na uvjete koje je prethodno sastavio trgovac kao poslovni subjekt bez mogućnosti utjecaja potrošača na njihov sadržaj (osobito u Presudi Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid, C-484/08, EU:C:2010:309, t. 27).

19. Priroda i specifičnosti valute CHF i promjenjive kamatne stope nije poznata prosječnom potrošaču koji ne raspolaže stručnim znanjem, pa potrošač nije i ne može biti svjestan rizika kojeg preuzima. Stoga je i sama nerazumljivost ugovornih odredaba kojima se glavnica veže za CHF i kamata se mijenja prema ocjeni ovog suda ozbiljan uzrok značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja.

20. Neravnoteža između prava i obaveza stranaka ne nastaje ostvarenjem postojećeg rizika, niti prestaje pod utjecajem sniženja tečaja CHF, nego nastaje već samim sklapanjem ugovora koji sadrži predmetne ugovorne odredbe o kojima se nije

pojedinačno pregovaralo, a kojima je pojedini potrošač taj rizik preuzeo na sebe, ne znajući za njega jer o tome nije bio informiran.

21. Za ukazati je kako je tužiteljici trebalo na temelju jasnih i razumljivih kriterija objasniti odredbu o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi kako bi mogla predvidjeti posljedice koje iz toga ugovora proizlaze, a što podrazumijeva i predmetne odredbe Ugovora o kojima tužiteljica nije bila u poziciji pregovarati. S tim u vezi, radi se o znatnoj neravnoteži u pravima i obvezama između stranaka i to na štetu tužiteljice, jer načelo savjesnosti i poštenja općenito znači da su svi sudionici u postupku obveznih odnosa, kao u konkretnom slučaju, dužni međusobno postupati obzirno i uvažavati interese obiju strana, vodeći pri tome računa o smislu i svrsi obveznih odnosa.

22. Tijekom postupka nije utvrđeno da je tužiteljici jasno i potpuno objašnjena odredba o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi zbog čega tužiteljica nije mogla predvidjeti posljedice ugovaranja takvih odredbi.

23. Slijedom navedenoga, ovaj sud je utvrdio da je ništetan dio odredbe iz članka 2. točka 2.1., točka 2.4., članka 1., članka 8. te članka 11. točka 11.4. Ugovora o kreditu broj: 771853, sklopljenog 16. svibnja 2006., koji je potvrđen po javnom bilježniku Mirodaru Kovaču iz Vinkovaca, pod brojem: OU-716/2006, dana 17. svibnja 2006., stoga je odlučeno kao pod točkom I., II., IV., V. i VI. izreke presude.

24. Kako su predmetne odredbe Ugovora kreditu u dijelu u kojem je ugovorena valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa prema odluci tuženika ništetne, to se te odredbe među strankama ne mogu primijeniti i tuženik nije imao pravo na naplatu svog potraživanja na temelju takvih ugovornih odredbi. Odnosno, na temelju članka 323. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22. i 155/23. – dalje: ZOO) tuženik je dužan vratiti tužitelju sve što je primio po osnovama koje su utvrđene ništetnim. Dakle, tužitelj ima pravo na isplatu preplaćenih iznosa rata kredita i to kao razliku između iznosa kojeg je tužitelj platio na temelju obračuna promjene kamatne stope te na temelju promjene tečaja CHF i iznosa obračunatog prema tečaju CHF u trenutku sklapanja Ugovora.

25. Radi utvrđivanja visine preplaćenog iznosa provedeno je financijsko-knjigovodstveno vještačenje po vještakinji Lidiji Balog iz Osijeka.

26. Provedenim vještačenjem je utvrđeno da tijekom otplate kredita, kamate su plaćene više odnosu na prvougovorenu kamatnu stopu u iznosu od 5.258,42 kuna, odnosno 697,91 eura. Tijekom otplate kredita kamatna stopa nije nikada bila manja od prvougovorene pa nije bilo niti negativnih stavki razlike plaćenih kamata. Tijekom otplate kredita, uključujući i negativne stavke tečajne razlike, tužiteljica je anuitete platila više radi promjena tečaja CHF u ukupnom iznosu od 15.642,82 kuna, odnosno 2.076,16 eura. Vještakinja nadalje navodi da ukoliko se izdvoji samo pozitivna tečajna razlika ista iznosi 17.646,37 kuna, odnosno 2.342,08 eura, dok samo negativna tečajna razlika iznosi 2.003,55 kuna, odnosno 265,92 eura.

26.1. Na matematički izračun nije bilo primjedbi, a sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Lidije Balog, obzirom da je isti dan po stručnoj osobi, nakon izvršenog uvida u financijsku dokumentaciju u spisu, a nalaz i

mišljenje valjano je obrazloženo i dano u suglasju sa suvremenim dostignućima financijske znanosti.

27. Slijedom navedenog sud je utvrdio osnovanim tužbeni zahtjev tužiteljice u dijelu u kojem se potražuje isplata vezano uz jednostranu promjenu povišenjem kamatne stope u razdoblju otplate, iznosi ukupno 697,91 eura te vezano s osnova promjene tečaja vezano uz valutnu klauzulu u iznosu od 2.342,08 eura te je isti iznos dosudio tužiteljici na teret tuženika kako je to navedeno u točkama III. i VII. izreke presude.

28. Što se tiče pitanja tijeka kamata, ovaj sud smatra da se radi o stjecanju bez osnove nepoštenog stjecatelja koji je suprotan načelu savjesnosti i poštenja ugovorio ništetne odredbe pa stoga sud smatra da zakonske zatezne kamate teku od dana plaćanja anuiteta, ali kako su stranke učinile nespornim i sam tijek kamata na glavniciu to je sud prihvatio taj tijek i isti dosudio.

29. Tužbeni zahtjev se u ovoj pravnoj stvari ne naslanja na odredbe o kolektivnom pregovaranju odnosno o sudskim odlukama u kolektivnoj tužbi i njenim učincima na pojedinačne sporove pa stoga sud smatra da se o pitanju zastare treba uzeti u obzir odredba članka 328. ZOO-a kojom je propisano da se pravo na isticanje ništetnosti ne gasi, pa ne može zastarjeti zahtjev tužitelja kojim traži utvrđenje ništetnosti dijela odredbi Ugovora o kreditu.

30. Nadalje, sud je prilikom odlučivanja o prigovoru zastare imao u vidu i pravni stav Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa sjednice Odjela od 30. siječnja 2020. koji glasi: "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora."

30.1. Obzirom da se o ovom pitanju ništetnosti koji se odnosi na valutnu klauzulu u CHF iz Ugovora o kreditu koji nije bio obuhvaćen pravomoćnom presudom u kolektivnom sporu, to se presude iz tih postupaka ne odnose na ovo pravno i činjenično pitanje što znači da se početak zastare treba cijeliti sukladno citiranoj zakonskoj odredbi te sukladno naprijed iznesenom pravnom stavu VSRH. Dakle, u ovom slučaju zastara počinje teći tek od presuđenja u ovoj pravnoj stvari pa stoga tužbeni zahtjev tužiteljice nije u zastari.

31. Odluka o parničnom trošku stranaka u postupku temelji se na odredbi članka 154. i 155. ZPP-a, te se trošak sastoji od troška zastupanja stranaka putem odvjetnika uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedinih parničnih radnji te uspjeh u sporu u vrijeme zaključenja glavne rasprave te imajući pri tom u vidu odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/23. i 107/25. – Tarifa).

32. Sud je tužiteljici priznao trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura, pisanih i obrazloženih podnesaka od 29. siječnja 2023. i 31. kolovoza 2026. u iznosu od 200,00 eura za svaki podnesak, nazočnosti na ročištima 30. siječnja 2023., 3.

ožujka 2026., 24. ožujka 2026. i 17. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura za svako ročište te pristupa ročištu za objavu presude u iznosu od 100,00 eura, što je ukupno 1.500,00 eura, uvećano za 375,00 eura PDV-a, 1.875,00 eura. Navedenom iznosu valja pridodati i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 76,32 eura te provedenog financijsko knjigovodstvenog vještačenja i nagrade isplaćene vještaku u iznosu od 450,00 eura, što čini ukupni nastali parnični trošak u iznosu od 2.401,32 eura, kao je to tužiteljica i potraživala svojim zahtjevom za naknadom troška koji je u cijelosti u skladu sa Tarifom, pa je takvom tužbenom zahtjevu sud u cijelosti udovoljio.

33. Tužiteljici je na njezin zahtjev dosuđena i kamata na trošak parničnog postupka te je o njenom tijeku i visini odlučeno primjenom odredbe članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona i članka 29. stavak 2. ZOO-a, te su iste dosuđene tužiteljici od dana presuđenja pa do isplate.

34. Slijedom svega naprijed navedenog, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Đakovo, 17. rujna 2026.

Sudac
Petar Grgur

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana primitka ove presude.

Dostaviti:

1. Tužiteljici – putem punomoćnika
2. Tuženiku – osobno i putem punomoćnika

Broj zapisa: **9-3088d-47dfa**

Kontrolni broj: **0a0a6-c7280-a3682**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Đakovu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.